

Besiddelse, men er kommet det i Hænde paa et saa sent Stadium, at det ikke lunde faa Indflydelse paa Sagens Behandling. I dette Overflag har man nedsat Udgiften med 2,000 Kr., idet Overflaget, saa vidt jeg husker — Overflaget er som sagt hos Udvalget — lyder paa 19,500 Kr. Man har paa den ene Side maattet bringe et Offer med Hensyn til Bejlaeret, saa at det maaste ikke bliver fuldt saa skyldstgørende, som man kunde ønske, idet et Beløb af 10,000 Kr. er bleven nedsat med 25 pCt., altsaa til 7,500 Kr., men paa den anden Side er samtidig dermed den Sum, der er beregnet til Erstatning for de Ejendomme, der skulle vige, forhøjet med 500 Kr. Medens nemlig de oprindelige 11,500 Kr. vare et kalkulatorisk Beløb, er Forholdet nu blevet det, at man har forhandlet med de paagældende Ejere, og at disse have bundet sig til ikke at forlange Ekspropriation mod til Gengæld at faa en Sum af 12,000 Kr. Jeg vil haabe, at man herefter maa kunne slippe igennem, saaledes at der bevilges 19,500 Kr., og med Tilføjelse om, at der til disse Arealer med paastaaende Bygninger kan anvendes 12,000 Kr.; men i hvert Fald haaber jeg med disse Bemærkninger at have bevirket, at Sagen maa blive tagen under Overvejelse inden 3dje Behandling, og at man maatte kunne naa til et gunstigt Resultat. — Et lignende Haab nærer jeg med Hensyn til Vindringsforslag under Nr. 179. Det er ikke rimeligt, at det, at Inspektøren bor i samme Hus som Præsten, skulde være skadeligt for den gode Betjening i Straffeanstalten. Hvorledes denne Ordning, at Inspektøren bor i samme Hus som Præsten, blev indført, turde — det kan jeg vel egentlig godt gaa ud fra — være dette Rings ældre Medlemmer vel bekendt. Da man havde opført Straffeanstalten, og den viste sig at blive betydelig kostbare, end man oprindeligt havde beregnet, søgte man at spare det mest mulige paa de Bygninger, som skulde bebos af Betjeningen, og det har ført til, at disse Bygninger ere blevne meget tarvelige. Dette, at Boligen er saa tarvelig, er en af Grundene, og den væsentligste Grund, hvorfors man ønsker at skaffe Inspektøren en ny Bolig. Men dertil kommer en anden Ting, nemlig at Assistenten bor meget uheldigt. Assistenten bor lige ved Straffeanstalten i en Vejlighed, som oprindeligt har været bestemt for en menig Betjent, idet man dertil har søjet et Par Tagkæmre; og denne Bolig ligger i en Afstand af 5 Minutters Gang fra Hovedindgangen. Nu er Forholdet det for Assistentens Bedkommende, — netop i Modsetning til, hvad der gælder for Inspektøren —, at det maa an-

ses for at være af Bigtighed, at han paa staaende Jod kan komme til Stede i Straffeanstalten. Derfor ønsker man ved at opføre en særlig Bygning for Inspektøren at flytte Assistenten hen i Inspektørens Bolig og derved komme ud over denne meget store Ulempe. Ved saaledes at flytte Assistenten hen i Inspektørens Bolig lunde man endvidere skaffe Overbetjenten en bedre Bolig end den, han nu har, idet man kunde lade ham faa Assistentens Bolig, der vilde være passende for ham; thi for Overbetjenten gælder det, at han om Natten opholder sig paa Straffeanstalten, og at der, naar han om Dagen har fri, er en anden Betjent til Stede, saa at han ikke behøver at komme til Stede paa staaende Jod. Saa er der den ny Kontorist, for hvis Bedkommende det ikke drejer sig om at faa et Lokale, hvor han kan sidde og arbejde — det har man ventelig nok af i selve Straffeanstalten — men om at skaffe en Bolig til ham, og som saadan vil Overbetjentens Bolig være meget passende, den har netop samme Størrelse som den Kontorists Bolig, der alt findes paa Anstalten. Det er aldeles nødvendigt, naar man skal have en ny Kontorist, da at skaffe ham den fornødne Bolig, idet det ikke er muligt i Nærheden at faa en passende lys Bolig til ham. Det, man altsaa vil naa, er at skaffe Inspektøren en bedre Bolig, at faa Assistenten boende paa et hensigtsmæssigt Sted og endelig ogsaa skaffe Kontoristen den fornødne Bolig. Hvad Summen angaar, er den ganske vist ikke lille, men foruden den alt nævnte Omstændighed, er der ganske særlige Forhold, som medføre, at Udgiften maaste ikke er saa stor endda. Det er nemlig temmelig kostbart at faa Bygningsmaterialier af grovere Art til Bredsløselille. Jeg skal tage et Eksempel, en Kubikfavn Grus til Beton koster i Indkøb 10 Kr. Det nærmeste Sted, man kan faa det fra, er fra en Grusgrav ved Hedehusene. At føre den paa Jærnbånen til Straffeanstaltens Løseplads koster 14 Kr., og mindst 2 Kr. maa man regne til Løse- og Røpepenge, det bliver altsaa 26 Kr. alene for en Kubikfavn Grus. Hvad der saaledes gælder for Grus, gælder ogsaa om Sten, Tømmer og Kalk o. s. v., altsaa det er meget kostbart at anskaffe det fornødne Materiale. Og for saa vidt Arbejdet ikke kan udføres ved Jængslets eget Personale, ved Fangerne — og det vil jo være Tilfældet i stort Omfang ved Nybygning — er man naturlig heitvist til at tage dem fra Købstæderne, navnlig fra Kjøbenhavn; men erfaringsmæssigt ere Købstadarbejderne langt dyrere paa Landet end i selve Købstæderne. Det er Grunden til, at Beløbet